

ALKALMAINK

Hétfő	18h	férfi bibliaóra (kéthetente)
Kedd	9h	imaközösség (kéthetente)
	18h	presbiteri bibliaóra (havonta)
Szerda	10 h	bibliaóra
Péntek	17 h	ifjúsági bibliaóra
	18 h	házi bibliaóra (kéthetente)
		kisgyermekesek bibliaórája – kb. havonta
Vasárnap	8,30 h	konfirmációi előkészítő
	10 h	istentisztelet
		gyermek-istentiszteletek

Hónap első vasárnapján **úrvacsorás istentisztelet**

Hónap utolsó vasárnapján istentisztelet után gyülekezeti **kávézó**

Címünk: Budapest-Rákoshelyi Ref. Egyházközség,

1174 Budapest, Szabadság u. 26.

Email: budapest-rakoshegy@reformatus.hu

Honlap: www.refrakoshegy.hu

Telefonok: 258-4720, 06-30-691-6764

Félfogadási idők: **szerda 8,30–9,30; péntek 15,30–16,30**

Számlaszámunk : 10700615-67626883-51100005

Igazságkereső

Egy igazságkereső fiú írta meg élettörténetét *Allahot kerestem, Jézusra találtam* címmel. (Szerző: Nabeel Qureshi, Koinonia, 2017). Ő egy Amerikában élő pakisztáni muszlim család fia, aki két kultúra határán nevelkedett. Az egyetemi évek kezdetén lettek barátok valakivel, akit aztán szeretett volna meggyőzni az iszlám abszolút igazságáról. Nem így történt. Jézus Krisztus győzte meg őt a róla szóló evangélium igazságáról. Ebben a folyamatban ennek a bizonyos barátnak fontos szerepe volt.

Hogyan? Életrajzából egy-két részlet hadd világítsa meg:

„Miközben kipakoltam, David leült a fotelbe a szoba sarkában, és kinyújtotta a lábát. Előkapta a Bibliáját, és olvasni kezdte.

Kimondhatatlanul elképedtem. Soha nem láttam még olyat, hogy valaki a Bibliát olvassa szabadidejében. Valójában még csak nem is hallottam ilyesmiről. Az igaz, hogy ismertem olyan keresztyéneket, akik nagyra tartják a Bibliát, de úgy képzeltem, a lelkük mélyén mindnyájan tudják, (...) hogy nincs értelme olvasni.” (155. o.)

„ – Ha tényleg igaza volna a keresztyéneknek, meg akarnád ismerni a keresztyéneket?

– Miért ne?

– Több oka is lehetne annak, hogy ne akard. Az egyik, hogy be kellene ismerned önmagad számára, hogy egész eddigi életedben tévedtél, és ez nem könnyű. Azt is jelentené, hogy át kellene tekintened az egész életedet, és ki kellene dobnod belőle minden addigi tudásodat Istenről és a vallásról. Ez kemény lenne, haver.

(...)

Kis idő múlva válaszoltam:

– Igen is, és nem is. Igen, meg akarnám ismerni, mert tudni akarom az igazságot, és követni akarom Istent. Ő mindennél fontosabb. Ugyanakkor mégsem akarom tudni, mert ha tényleg igaz, akkor elveszíteném a családomat...

(...)

– És mit gondolsz, ki fog felülkerekedni: Isten vagy a családod? Kertelés nélkül kérdezte meg, de akkor épp arra volt szükségem. – Isten.

Évekkel később úgy látom, hogy ez volt a nagy fordulópont David számára. Ha azt mondtam volna, hogy nem akarom megtudni, hogy a keresztyénség igaz-e, akkor David nem zaklatott volna tovább azzal, hogy beszéljünk a hitről. Már régen rájött arra, hogy **azoknak az embereknek, akik menekülnek az igazságtól, rendszerint sikerül is elmenekülni.**” (178. és 180. o.)

Fontos-e az igazság nekünk? Beérjük-e a 2x2 igazságával (ezt tanítják az iskolában), az „én azt gondolom”-mal, az „azt mondják”-kal, az „én ebbe születtem”-mel? A tét az egész életünk itt a földön és azután! Van-e, amiről meggyőződünk, hogy életünkben és halálunkban érvényes, megtartó igazság?

Akarunk-e ebben az új tanévben, az újra induló alkalmak révén is elmélyülni az igazságban? Jézus így biztat: „*Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságra, mert ők megelégtetnek.*” (Mt 5:6)

Nabeel imádsága:

„Mindenható Istenem, kérlek, mondd meg nekem, ki vagy te! Hozzád könyörgök, csakis hozzád. Egyedül te tudsz megmenteni engem. A te lábaidhoz teszek le mindent, amit mostanáig tanultam, és egész életemet neked adom. Végy el tőlem, amit csak akarsz: az örömet, a barátaimat, a családomat, akár az életemet is. De add nekem magadat, ó, Istenem!” - Isten megtette vele.

Hírek:

Gyerek- és ifjúsági táborunkat ismét Szóládon tartottuk július elején 19 gyerek és tini, valamint 6 felnőtt részvételével.

Ugyanezen a héten Tóth Mihály presbiter felcsiszolta **a templom padlóját**, és Török László vállalkozó három rétegben lelakkozta.

Örömünkre csillog-ragyog. Köszönet illeti mindazokat, akik valamilyen módon a munkában részt vettek, például ki- és bepakoltak a templomba, takarítottak, a függönyöket kimosták.

Október 6-án **Miklya Luzsányi Mónika** író, újságíró, ötgyermekes édesanya tartott foglalkozást és előadást **a digitális világ veszélyeiről** gyülekezetünkben.

Október 29-én, **az őszi szünetben „egynapos tábort”** tartunk újra általános iskolásoknak. A nap részletes programját később ismertetjük.

A reformáció ünnepét október 31-én este 6 órakor az evangélikus templomban tartjuk.

Az **adventi kézműveskedés** december 1-jén, szombaton 15 órakor lesz.

Önkéntest keresünk a **templomudvar** rendben tartására. A feladat az évszaknak megfelelő: a száraz falevél összegyűjtése, hólapátolás, fűnyírás, gyomlálás, locsolás. Ha valaki hetente csak egy alkalommal tud jönni, az is meglátszana!

Akik igénylik a lelkipásztor látogatását, kérjük, jelezzék!

Istentiszteleten lehetőség van mindenkinek a saját szavaival bizonyosságot tenni vagy verset mondani, de kérjük, hogy ezt az igényét előre jelezze a lelkipásztornál.

Gyülekezeti újságunkba szívesen közzétesszük a gyülekezet tagjainak írását, vagy általuk ajánlott, nem hosszú és az újság jellegéhez illő írásokat. Ezeket **új email címünkre: budapest-rakoshegy@reformatus.hu** kérjük elküldeni vagy a szerkesztőknek eljuttatni.

Egy hét Szóládon

Egy kellemes nyári napon izgatottan készülődtünk a testvéremmel a református hittan táborba. Szerencsére egy autóban utazhattunk. Az út során sokat beszélgettünk, énekeltünk és sokat nevtünk. Változatos tájakon utaztunk keresztül.

Ebéd után kirándulni mentünk Fehérkő várához. Az esti vacsora egyszerű volt, majd áhítaton vettünk részt. Minden nap ugyanolyan rend szerint telt: ébresztő, reggeli, gyerekfoglalkozás, vacsora, esti áhítat. De az ebédek voltak a legjobbak.

A héten három napon is fürödtünk a Balatonban. Nagyon jó volt a víz hőmérséklete. Sokat labdázunk, kézen állunk, bukfenceztünk és úszunk. Szerdán elmentünk Kerekibe a Díszmadár- és kisállatparkba. Nagyon sok gyönyörű madarat láttunk, simogattunk nyuszt és csincsillát. Nekem, a testvéremnek és az unokatestvéreimnek is ez az utóbbi tetszett legjobban.

A csütörtöki fürdés után a vezetők megleptek minket lángossal és kukoricával.

Pénteken ebéd után indultunk haza. Örültem, hogy hazafelé is a testvéremmel és unokatestvéreimmel együtt utaztunk. Nagyon sajnáltuk, hogy ilyen hamar haza kell mennünk. Szerintem ez a szóládi tábor volt a legjobb tábor. Jövőre is fogunk menni. Nagyon sokat meséltünk az éneklésekről, a tábortúzról, a kirándulásokról, a szép tájakról és a jó hangulatról. Már várom a következőt.

Grnák Anna
(13 éves)

„Többé ne legyünk kiskorúak, akik mindenféle tanítás szelében ide-oda hányódnak és sodródnak az emberek csalásától, tévútra csábító ravaszágától; hanem az igazsághoz ragaszkodva növekedjünk fel szeretetben mindenestől őhozzá, aki a fej, a Krisztus!” (Ef 4,14–15)
„Az értelmesek fényleni fognak, mint a fénylő égbolt, és akik sokakat igazságra vezettek, mint a csillagok, mindörökké” (Dán 12,3)

Hornyák Julianna
lelkipásztor

Egészségben-betegségben

„Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden a javukra szolgál....” (Róm 8,28)

A kedves Testvérek közül néhányan tanúi lehettek nyáron némileg könnyesre sikeredett köszönetemnek és bizonyágtételememnek Urunknak és a gyülekezetnek. Szeretném néhány sorban ismét megosztani veletek, így ebben a formában, ahol nem hallatszik elérékenyülésem, amelyet Isten kegyelmének és szeretetének megtapasztalása okozott.

Röviden a történetem: ez év február 24. és június 9. között két nagyobb és három kisebb műtéten estem át, ami teljesen váratlanul

ért, minden előzetes tünet nélkül. Öklömnyi tályog keletkezett a testemben, amelyet egy sipoly okozott. Nem belemerülve a részletekbe, nagyon fájdalmas és hosszadalmas, türelemre és hosszútűrésre tanító időszak volt ez az életemben.

Első reakcióm a teljes értetlenség és a belső énem lázongása volt a kialakult helyzet miatt: Miért pont velem történik? Miért pont most? És egyáltalán mivel érdemeltem ezt ki? Még az első műtétet végző orvos is azt a tanácsot adta: kezdjek el beszélgetni a Jóistennel, milyen bűnt követtem el, hogy ez lett a következménye!

Bűn következménye a szenvedés és a betegség? Ez az általános felfogás. Hitem szerint hiszem és vallom, hogy bűneim miatt halált érdemlek, egyedül Krisztus megváltó szeretete miatt remélhetek kegyelmet... És én már megtértem huszonhárom évvel ezelőtt. Most akkor, hogy is van ez? Miért kerültem ilyen kétségbeejtő helyzetbe?

A hitben testvéreim együtt érző és bátorító szavai sokat segítettek, de az egyik kedves igehelyem a Róm 8 olvasása közben a 28–30. versekhez érve kaptam meg a felismerést: Szeretem-e igazán Istent mindenek felett és mindenekben? Őt magát és nem csak a szívemnek, testemnek kedves ajándékait? Hiszem-e, hogy MINDEN, ami velem történik, az a javamat szolgálja? Tudok-e bizonyosságot tenni arról a világban, hogy nincs számomra „rossz” vagy „jó”, hanem mindenben ott van Isten megtisztító kegyelme, mely az ő végtelen szeretetéből fakad.

Igen, ez tisztulási folyamat volt, amelyben nem csak a testem, hanem a lelkem is tisztult. Megtapasztalhattam a testi gyengeség és tehetetlenség miatt azt a lelki utazást, amelyet a hétköznapiak sodrása nem tett lehetővé. Isten megengedte, hogy kiszolgáltató helyzetbe kerüljek, mert így egészen másképp láttam Őt. Kimondhatatlanul hálás vagyok ezért!

Hálás vagyok a testi gyógyulásért, de főleg a lelki gyógyulásomért! Hálás vagyok a testvéreimért, az olyan „apró” gondolatokért és cselekedetekért, amelyeket megtapasztalhattam: bevásárlás, főzés, együttes öröm az első önálló séta sikeréért, kórházból történő hazajutásom, aggódó telefonok, segítség az anyagi terhek

hordozásában. Együttes imádság a gyógyulásért, türelemért, hálaadás az eredményekért.

Befejezésként a Róm 8,38–39 bizonyosságát vallom:

„Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban”

Így legyen mindannyiunk életében! Ámen.

Bagi Katalin

